

Jaar 1270 - Het leutige verhaal van Cambrinus -

Fresne sur escault

In het boek 'De controversiële geschiedschrijving' van Joël Vandemaele, lezen we het volgende (p. 27)

In de Vita van Amandus zijn **de Sigambri** vernoemd waarnaar hij met evangelische ijver heentrok. De

streek van de Sigambri was al door Caesar aangeduid nabij de Morini, toen hij over de Rhenus (oude Schelde) een brug had geslagen om in het toenmalige Germania Inferior te gaan, zich daarna terugtrok, en ging naar het land van de Morini, daar waar de dichtste oversteek naar Engeland mogelijk was. (Uit de Bello Gallico).

En zo schrijft Vanmaele: Delahaye situeert de Sigambri in Cambrin.

Onze 'Cambrinus' is dus afkomstig van de stam van Sigambri, wonende te Cambrin

Cambrin bij Bethune

In onheuglijke tijden woonde een jongen, **Cambrin** in Fresne op de Schelde. De jongen werd Cambrin genoemd omdat hij afkomstig was uit het dorp Cambrin kort bij Bethune.

Hij was een jonge man met ros, lichtkrullend haar en een blonde baard en zowat alle meisjes uit het dorp waren op hem verliefd. Maar hij zag ze niet.

Cambrin was immers verliefd op **Flandrine**. Zoals je hoort een echt Vlaams meisje met oren en poten voorzien.

Maar zij zag hem nog niet staan.

Flandrine was immers een glazenmakerdochter en zij wilde immers alleen maar vrijen en trouwen met een echte glazenmakerzoon van nobele afkomst.

Cambrin was maar het knechtje van haar vader.

Uiteindelijk vergaderde Cambrin al zijn moed en vroeg haar ... te kennen, maar zij lachte hem vierkant uit.

Cambrin werd er zo triest van dat hij Fresne verliet en in Vlaanderen ronddwaalde van dorp tot stad, tot stad, tot dorp. Hij schreef de meest trieste liedjes maar leerde ook zo goed viool spelen dat iedereen die hem hoorde spelen, niet anders kon dan beginnen dansen.

Hij werd meer en meer gevraagd om op bruiloften ten dans te spelen en zo kwam het dat een boerenkoppel uit Fresne hem ook vroeg om op hun bruiloft te komen spelen.

Hij speelde wild en vloeiend een openingsdans en op het moment dat hij zijn strijkstok op zijn viool legde om een tweede dans in te zetten, zag hij nu echter Flandrine tussen de bende rondlopen en daardoor werd hij zo zenuwachtig.

Zijn rode kaken werden nog roder en hij speelde zo slecht dat de mensen hem begonnen uit te jouwen. Flandrine lachte hem vierkantig uit. En toen werd hij ook nog kwaad en men begon te vechten. Cambrin werd gearresteerd en opgesloten in de gevangenis en zijn prachtige viool werd kapot geslagen.

Toen hij vrijgelaten werd, vertrok Cambrin voor de tweede keer uit Fresne en eenmaal in het woud, zocht hij een ferme eik uit om zichzelf op te hangen. Cambrin hing het touw aan de tak en stak zijn nek door de strop.

En toen zag hij de duivel zelf. Deze stelde hem een eigenaardig akkoord voor.

Hij zou er met zijn duivelse krachten voor zorgen dat Flandrine verliefd zou worden op Cambrinus als hij dan in ruil hiervoor over 30 jaar Cambrinus' ziel mocht komen halen.

Door zijn liefde blind, ging Cambrinus meteen akkoord.

Meteen toen Cambrin terug in de stad was, begon hij op alles te wedden, waarop te wedden viel, en het deerde hem niet of hij al dan niet won.

Hij won echter veel en zo kwam het dat hij rijk werd, zo rijk als de zee diep was.

En hij dacht als Flandrine dan toch maar wilt trouwen met een 'nobele heer' dan koop ik mij wel een adelbrief. En zo gebeurde het ook. Hij kocht zich een adellijke titel en een groot stuk land.

En hij stapte weer naar Flandrine die hem echter weer vierkantig uitlachte.

Nu vertrok en weer al uit Fresne en ging terug naar het woud, waar hij zich in een kluis als kluizenaar terug trok.

En de duivel verscheen hem nu ook weer en nam hem op één van zijn tochten mee naar de waterkant en daar leerde de duivel hem een plant kennen, die de naam van 'hemel' of 'hymele' kreeg. En met deze hymele leerde de duivel hem bier brouwen.

Cambrin was een snelle leerling en hij brouwde met zijn 'hymele' het beste hemelse bier ooit en als hij er zelf van dronk, had hij weer zin in het leven en om muziek te spelen en om te dansen.

Hij miste zijn viool maar de duivel bezorgde hem een nieuw instrument.

Op een bergtop zette hij een toren neer en daar boven in, hing hij een carillon of een beiaard.

En Cambrin speelde daar zo hels en luid dat men zijn klokkengeluid over het gehele land heen kon horen.

Ook tot in Fresne.

En de mensen van Fresne konden niet stil zitten en ze gingen allen naar de toren toe waar de beiaard speelde en waar ze het sterke en bittere hobbier te drinken kregen.

En éénmaal daar, konden ze niet stil zitten maar moesten ze dansen op de tonen van zijn klokkenspel.

En éénmaal van het bier gedronken, wilden ze steeds meer.

En ook Flandrine kwam bij hem om te drinken en te dansen.

En toen herkende ze hem, maar Cambrin was als een bezetene op zijn klokkenspel aan het spelen dat hij haar niet herkende. Hij was haar vergeten.

En zij werd triest en droevig maar toen ze van zijn hemels bier dronk, werd ze weer vrolijk en ze zette zich naast Cambrin neder en begon met zijn klokken mee te spelen.

En toen keken ze in elkaars ogen en lachten en werden smoorverliefd op elkaar.

Toen de dertig jaar verstreken waren, kwam de duivel Cambrins ziel halen.

Wacht een beetje zei Cambrin.

Hij liep gezwind de torentrap op en begon op de beiaard te spelen.

Den oude duivel voelde zijn benen tintelen en deze begonnen aan alle kanten uit te slaan en ook hij moest dansen of hij het wilde of niet. En hij bleef dansen, weken aan een stuk, tot hij Cambrin smeekte om op te houden met dat klokkengelui.

Toen Cambrin even stopte om zijn Flandrine een pieper te geven, verdween de duivel in een bliksemflits en ze hebben hem nooit meer terug gezien.

En het land waar Cambrin en Flandrine samen gingen wonen werd Cambray genoemd of in het Vlaams Kamerrijk. En Cambrin werd vanaf nu Cambrinus genoemd, de koning van de brouwers.

Op de site van 'amateurbrouwen' vinden we omtrent Cambrinus veel leugens maar ook de volgende twee opmerkingen:

De socioloog Leo Moulin houdt het op de volgende verklaring: **het Keltische** woord voor brouwketel is Camba en een brouwer (of de kloosterbroeder die zich met het brouwen bezig hield) werd aangeduid met Cambarius.

En

Ganea Birrinus is de term die de persoon omschrijft, die in een tapperij drinkt; een kroegloper derhalve.

